

Bez napora stoga, čitajući knjigu kao kakvu neobično zanimljivu zbirku pripovijesti, čovjek doživljuje veličinu i snagu religije.

»To je remek-djelo Tothovo! rekao je nedavno jedan svećenik. Kao stvoreno za đačke propovijedi i predavanja!« Sigurno, ono će poslužiti i odgojiteljima, katehetama napose. Ali ono je namijenjeno mladeži i u njene ruke treba da dođe.

Otkad su iscrpljeni specifično đački molitvenici (Katolički đak, Katolička učenica i dr.) hrvatska mladež nije ni imala suvremena vjerskog priručnika. »Tvoja vjera« mogla bi to u znatnoj mjeri nadoknaditi. Ali bi trebalo i šta konkretno poduzeti, da doista dođe u što veći broj đačkih ruku. Na katehetama je, da oko toga porade, da sistematski organiziraju širenje ove knjige među mladež te tako i olakšaju i osiguraju uspješnost vlastitog rada.

Knjiga ima dva dijela: Čuvaj svoju vjeru i Proživljuj svoju vjeru. Nije pukí prijevod, nego je pohrvaćena, protkana hrvatskim pjesničkim citatima a i kojom napomenom iz našega života.

S. P.

Dr. Pero Ivanišić: Sanctifica eos in veritate, Đakovo 1942. Vlastita naklada.

U novije doba pojavljuje se u bogoslovskoj nauci struja t. zv. »spiritualizirane« teologije. Ona hoće, da se dogmatske istine tako obrađuju i predaju, da se osjeti njihova praktična vrijednost

Takav pokušaj obrađivanja duhovnosti na taj način jest knjiga Dra Pere Ivanišića: Sanctifica eos in veritate. Sadrži 21 članak. Svi nose latinske naslove, a i svetopisamske te liturgijske tekstove donosi latinski, jer piše za svećenike. Potrebno je spomenuti, da su ti članci prvotno pisani za List biskupije đakovačke i to prigodice za pojedine blagdane ili crkvene zgode. Stoga bismo razloga te članke potpunije osjetili, kad bismo ih i čitali prigodice, t. j. na te dane, a ne jednom odreda. Čitanje donekle otežavaju možda prečesti latinski umetci te »pavlovsko« sjećanje i preplitanje rečenica. N. pr. str. 59: »jer i svećenik vidi: turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat. I ne će se zastrašiti, jer je electus Domini, jer je i u njemu sok vječnoga čokota, pa je i on sanctus Domini, koji se smije priključiti neizbrojivom mnoštvu et exultare in gloria et laetari in cubilibus suis.« Takovo stiliziranje umara i traži preveliku napetost pri čitanju.

Iz svih se članaka vidi, da je dr. Ivanišić odličan poznavalac liturgije te umjetnički iznosi pojedine motive pred čitatelje. No dobro bi bilo, da svojoj knjizi — bar u buduće — dade raspored liturgijskih izdanja kao što je: »Das Kirchenjahr«, ili »L'année liturgique«, tako da bi se svaki pojedini članak čitao i meditirao baš na svoj dan, t. j. na blagdan koji obrađuje. Stil neka pojednostavni, da čitanje ne bude tražilo suviše napetosti, pak će imati velikih uspjeha i veoma zadužiti našu duhovnu literaturu, u kojoj i onako nemamo mnogo izvornih radova, nego živimo većinom od prevođenja.

D. Nežić.